

КУЛТУРНИ
ЦЕНТАР
НОВОГ
САДА

Мали ликовни салон
Ликовни салон
Клуб "Трибина младих"
11 - 13. 3. 2020.

Кашура отворе.
славојуре.
Лаза је пројектиса нине отац.
Сама отацан у кешоути се
орбациоци.
и отаца.

Антићеви дани 2020.
ликовни програм

13. Антићеви дани

Стварност је стварнија ако јој додаш нестварног

11. март (среда)

11.00 Полагање венаца на песников гроб
Делегација Града Новог Сада

11.30 Посета споменику и полагање венаца у
Дунавском парку
Делегација Града Новог Сада

12.00 Градска кућа
Свечано отварање манифестације и уручење
награде овогодишњем лауреату

19.00 Трибина младих
Књижевно вече „У част лауреату“

12. март (четвртак)

14.00 КС „Еђшер“
Отварање изложбе дечјих радова насталих на
конкурсу „Стварност је стварнија ако јој додаш
нестварног“

14.30 КС „Еђшер“
Дружење деце са песником Дејаном Алексићем

19.00 Ликовни салон – отварање изложбе
„У дијалогу са Миком: Јелена Ђурић“, цртежи

Трибина младих
„Бојена уметност обликовања мисли дахом“, Мирослав
Антић и покретне слике

13. март (петак)

11.00 Трибина младих
Музичка радионица за децу „Мали Микини композитори“

19.00 Мали ликовни салон – отварање изложбе
„Бескрајна песма“, руком допуњена прва издања Антићевих
књига

20.00 ИК „Прометеј“
Затварање манифестације, књижевни програм

Ликовни салон У дијалогу са Миком: Јелена Ђурић

Од 2009. године, на Антићевим данима, традиционално се одржавају програми посвећени ликовној и визуелној уметности, дакле, оним областима стваралаштва којима се бавио велики песник. Све донедавно су поводом Антићевих дана приређиване колоније посвећене лику и делу Мирослава Антића. Убрзо се та програмска схема показала помало излишном, јер су сликарске колоније одавно изгубиле свој пуни уметнички смисао. Заправо, у савременој уметности више нема потребе за групним окупљањима нити за заједничким стваралачким циљевима – као што је то било у доба социјалистичког реализма, средином протеклог века када се у Војводини појавио снажан талас уметничких колонија у којима су учесници настојали да се колективистичким духом ослободе државног надзора, изборе за слободу стваралаштва и право на модерни уметнички израз... На иницијативу Маје Ердељанин, уреднице изложби на Антићевим данима, та пракса је промењена. Уместо шаблонских колонијских поставки започет је циклус дијалога савремених уметника са песничким, али и мултимедијалним (филм, ТВ, сликарство) делом великог уметника. Прва у низу тих изложби је „спојила“ Мирослава Антића са новосадским филмским и видео ствараоцем Филипом Марковиновићем. Он је свој видео-рад пројектовао преко белих рељефних слика – остваривши занимљив дијалог Антићеве слике са уметношћу нових технолошких могућности и особености.

Ове године са Антићевим сликарством комуницира новосадска сликарка Јелена Ђурић. Њој су, попут својеврсног изазова за овај дијалог, у изложбеној поставци послужиле три асоцијативно-апстрактне слике Мирослава Антића насликане

средином осамдесетих година прошлог века. Те слике су настале у јеку актуелизовања постмодернистичког концепта којим се сликарство вратило на главну сцену савремене уметности – након претходне деценијске доминације концептуалне уметности, тог последњег титраја историјских авангарди. Сам Антић у тим превирањима није изравно учествовао, али је својом аутентичном уметничком интуицијом доспео надамак сликарства у којем су се рефлектовале неке особености тада актуелне „уметности осамдесетих“. У Антићевим сликама доминира снажни замах, неконтролисани слободни гест, наталожени слојеви боје у којима је седиментирана уметникова осећајност – можда као једина могућа одбрана од света и његових кризних манифестација.

У дијалошком конфронтирању цртежа и радова на папиру Јелене Ђурић са сликама Мирослава Антића указује се на особеност и способност аутентичног дела да репрезентује дух света и времена у коме је настало. У овим радовима су видљива два различито конципирана апстракцијска става: Антићева апстракција је „мекша“, обележена је лирско-поетским расположењем јер је настајала у друштву у којем су активни прогресистички процеси и веровање да је бољи свет могућ. Јелена Ђурић ствара у времену после 2000. Она припада генерацији која је преживела кризне деведесете, све транзицијске тегобе и друге драстичности друштва у перманентној кризи. Она данас уметнички сведочи константној угрожености човека, ствара у времену доминације бесног капитализма подржаног глобалном медијализацијом, делује у атмосфери перманентних политичких заштравања, живи и ради у доба неемоционалности... Вођена истинском стваралачком етиком, сада већ као

сасвим зрела уметничка личност, Јелена Ђурић својим уметничким и људским настоји да превазиђе све те околности; она својом сликарском реакцијом не жели, неће, и коначно: не може – да „потврђује“ дух времена у којем живи и ствара, већ изразито енергичном сликарском гестуалношћу протестује и буни се против тог и таквог света. Њени цртежи (или тачније: радови на папиру) одликују се драстичним експресионизмом. Иако без директне интерпретације и садржаја, ова уметност је потпуно ангажована и активистичка – она посматрачу нуди сугестију о карактеру нашег света у којем је човек-појединац све мање у стању да управља властитом судбином него што је приморан да се „уклапа“ у узусе изноуђене егзистенције.

Важно је истаћи да сав тај ангажовани и активистички однос према стварности у цртежима и радовима на папиру Јелене Ђурић не произилази из некаквог анегдотског садржаја већ директно из карактеристика пластичке целине, дакле, из саме ликовне суштине ових цртачких и пиктуралних творевина. Сугестија ових дела је снажна, јер Ђурићева поседује способност прецизног ликовног мишљења. Аутохтони елементи ликовне структуре (линија, цртеж, боја, колорит, материјалност боје, ритам) чврсто су уткани у пластичку конституцију дела. На тај начин је формиран јасан естетски и етички систем који је могуће схватити као модел за превладавање свих тегоба које нам, тако обилато, нуди овај наш данашњи свет. Заправо, нови цртежи Јелене Ђурић свом посматрачу, како би то констатовао Бурио, „обезбеђују простор који је делимично заштићен од униформног понашања и који чува утопистичку тензију уметности“.

Сава Степанов

Јелена Ђурић
комбинована техника
70 x 50 cm

Мирослав Антић
Мапа 4,
комбинована техника,
50 x 70 cm

Јелена Ђурић
комбинована техника
35 x 50 cm

Јелена Ђурић (Ниш, 1978)

Магистрирала је сликарство на Академији уметности у Новом Саду 2005. године, у класи професора Милана Блануше. По завршетку студија ствара циклусе слика кроз које се бави фигуративним сликарством („Ринг“, „Грчка митологија“, „Грчка фигура као модеран симбол“), а по завршетку магистратуре почиње њено истраживање у пољу апстрактне уметности („Афекти“, „Реакција“, „Сањари“ и „Дуалност“). Њени радови се налазе у бројним приватним и јавним колекцијама (Галерија Матице српске, Филип Морис...). Као одабрани учесник међународних сусрета уметника боравила је у Шпанији, Аустрији, Швајцарској, на сајму уметности у Будимпешти... Добитник је друге откупне награде „НАФ“ Филип Морис и награде „Палете младих“. Њена вокација су сликарство и цртеж. Члан је СУЛУВ-а и УЛУС-а. Живи и ради у Новом Саду.

контакт: www.jelenadjuric.com

Самосталне изложбе (избор):

- 2017. „Мали ликовни салон“, Нови Сад
- 2016. „Прогрес“, Београд; СКЦ „Фабрика“, Нови Сад
- 2015. „Галерија савремене уметности“, Панчево
- 2014. „Продајна галерија Београд“, Београд
- 2012. „Vaedro Arte“, Мадрид
- 2009. Градска галерија „Мостови Балкана“, Крагујевац
- 2006. Галерија СУЛУВ-а, Нови Сад
- 2005. „Арт клиника“, Нови Сад
- 2002. „Коларац“, Београд; „Павиљон“, Ниш

Колективне изложбе (избор):

- 2019. 19. Арт симпозијум EU-ART-NETWORK, Културна станица Свилара, Нови Сад; „Cselley Mühle“, Ослип (Аустрија); Интернационални сајам уметности, Будимпешта (Мађарска); Галерија „Биг“, Дортмунд (Немачка), „Rock-Paper-Scissors“;
- 2018. Музеј Савремене уметности Нови Сад, „(ПРЕ) ЦРТАНО, савремени цртеж од Лироја Нимана до данас“; Галерија GrenzArt, Холабрун (Аустрија), „Schere-Stein-Papier“;
- 2017. Интернационални фестивал уметности, „Ода животу“, Подгорица (Црна Гора);
- 2016. Галерија Матице српске, Нови Сад;
- 2013. „Нова српска апстракција“, Париз (Француска); Live painting „Blue Balls festival“, Луцерн (Швајцарска);
- 2014. Ниш Арт Фоундацион, Београд, Ниш;
- 2012. „Associazione Culturele Atelier“, Нови Сад, Рим (Италија);
- 2011. Галерија МЦ, Менхетн, Њујорк (САД);
- 2009. Салон „Nouvelles realites“, Париз; „Неки видови апстрактне уметности у Србији“, Београд, Ниш, Нови Сад, Српски културни центар, Париз (Француска);
- 2008. Уметност у Војводини данас „Слика стања – стања слике“, Музеј савремене уметности, Нови Сад; „Апстрактно сликарство у Србији после 2000“, Београд;
- 2007. Међународни биенале „У светлости Милене“, Пожаревац; Bienal de artes plasticas y visuals, Мадрид (Шпанија);
- 2006. „35. Новосадски салон“, Нови Сад; „НАФ“ Филип Морис, Ниш и Београд;
- 2004. Галерија „Павиљон“, Ниш;
- 2003. „Изложба југословенског цртежа“, Пожега; Галерија савремене уметности „Србија“, Ниш;
- 7. Међународни биенале минијатуре, Горњи Милановац;
- 2002. СКЦ „Београд“, „Реал Пресенце“, међународни сусрети академија у Музеју 25. мај

Јелена Ђурић
комбинована техника
35 x 50 cm

Јелена Ђурић
комбинована техника
35 x 50 cm

Јелена Ђурић
комбинована техника
35 x 50 cm

Мирслав Антић: Комбинована техника: „Пастелне боје мог детињства“ 1984.

Мирслав Антић
„Пастелне боје мог детињства“
комбинована техника, 1984.

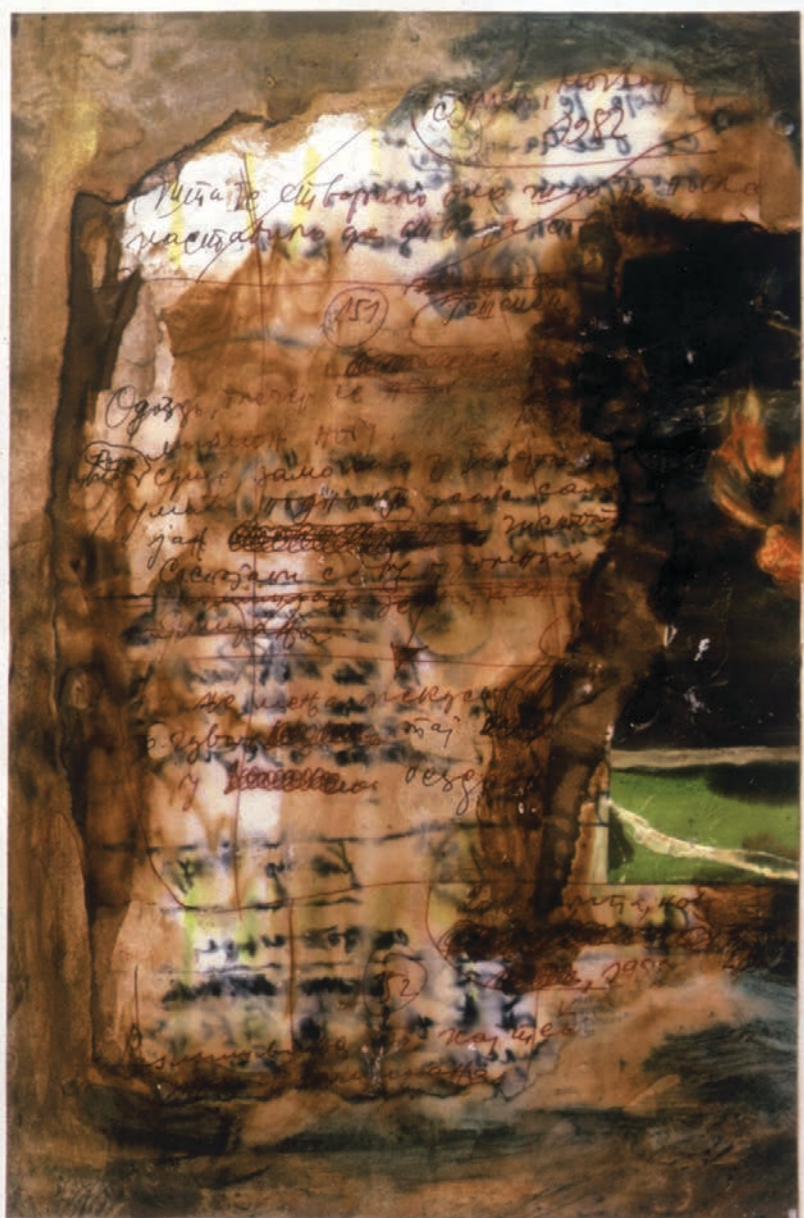
Јелена Ђурић
комбинована техника
35 x 50 cm

Мирослав Антић
„Ово је тај кич свитања са којим сам одрастао“
комбинована техника, 1984.

Јелена Ђурић
комбинована техника,
70 x 100 cm

Мирослав Антић
 „Тако замишљам небо“
 комбинована техника, 1986.

МИРОСЛАВ АНТИЋ

(1932, Мокрин – 1986, Нови Сад)

Бавио се поезијом, сликарством, новинарством и филмом. Објавио је низ књига за децу и одрасле и оставио дубок траг у српској и југословенској култури. Био је члан УЛУС-а од 1972. године. Добио је Златну арену за филм Доручак са ђаволом, Седмојулску награду и Награду за животно дело Друштва новинара Војводине.

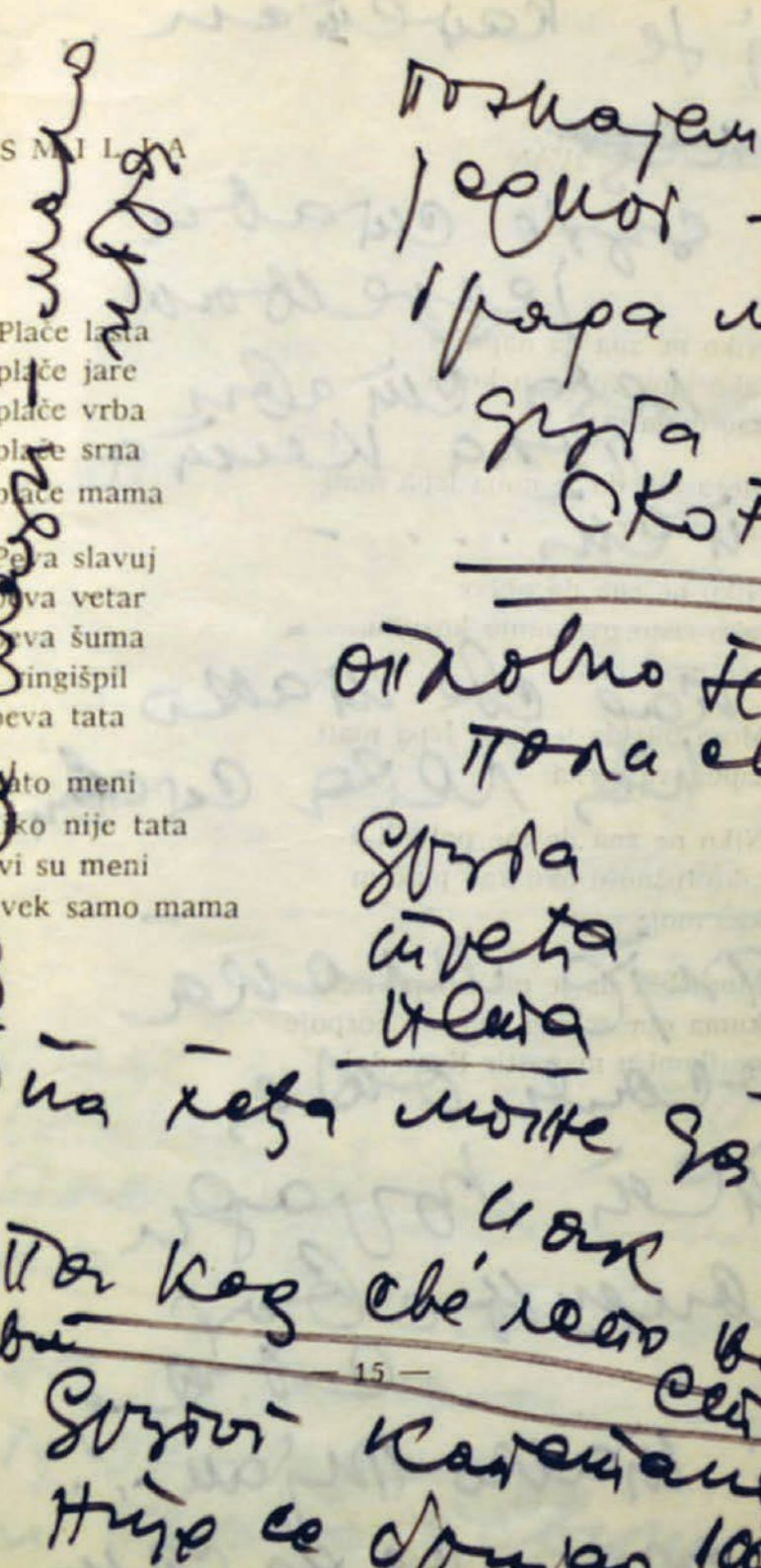
Самосталне изложбе:

- 1969. Изложба цртежа Мирослава Антића, Музеј и галерија слика Бечеј, Бечеј
- 1971. Изложба слика Мирослава Антића, Музеј и галерија слика Бечеј, Бечеј
- 1972. Изложба радова Мирослава Антића, Салон примењених уметности, Нови Сад
- 1972. Салон хотела „Чортановци“, Чортановци
- 1973. 136 слика на 4 локације, новосадска предузећа, Нови Сад
- 1973. На овој страни нежности, НИП „Дневник“, Нови Сад
- 1973. Боје и речи, Центар за културу, Панчево
- 1986. Представљање Антићевих књига и изложба слика, Дворана „Лисински“, Загреб
- 1986. Изложба слика Мирослава Антића, Народни музеј, Кикинда
- 1987. „Имати Антића“, Аустријска кућа, Сарајево

- 1988. „Имати Антића“, Галерија Матице српске, Нови Сад
- 1988. „Чему народи ако постоје људи“, Галерија Центра за културу, Вуковар
- 1990. „У светлости становати“, Галерија „Равел“, Суботица
- 1991. Мирослав Антић – слике и портрети, Центар за културу, Панчево
- 2006. „Савршенство ватре“, Галерија „Про Арте“, Нови Сад
- 2006. „Мика и пријатељи“, Галерија '73, Београд
- 2009. Антићеве дани, Галерија ИТД „Радошевић“, Нови Сад
- 2013. Мирослав Антић – цртежи, Ликовни салон КЦНС, Нови Сад
- 2015. „Да ли сам свуда где су ми трагови“ – стваралаштво Мирослава Антића, Народни музеј, Зрењанин
- 2018. „Легенде“, изложба Игора и Мирослава Антића, Галерија Дома Војске Србије, Београд
- 2019. „Све боје света“, Мирослав Антић (недовршене слике) и Филип Марковиновић (видео), Ликовни салон КЦНС, Нови Сад
 „Простор је брзина ума“, слике и рукописи Мирослава Антића, Мали ликовни салон КЦНС, Нови Сад.

„Тако замишљам небо“

Антић 1986.

Мали ликовни салон Бескрајне песме

Сваки покушај да се као личност и као стваралац Мирослав Антић опише реченицама и одложи у одговарајућу фиоку – чини се узалудним. Јер, ако бисмо за његовим песмама ушли у фиоку поезије, изашли бисмо напоље кроз музичку ладицу. Ако би нас потрага за тачном формулацијом упутила на сликарску полицу, на силаску бисмо сасвим спонтано могли да се нађемо на симпозијуму филозофа у великој сали или за кафанским столом, а можда и на палуби неког брода, осамљени и загледани у пучину. Уметност све дозвољава, све непредвидиве путање замисли и реализације, као и њихова преплитања, чак их понекад и захтева, јер креација има само један циљ – да што боље предочи мисао, идеју која је стигла „негде из давнина“ и нестрпљива је да буде одгонетнута, попут воде која се пробија кроз стену и није јој важно кроз коју пукотину ће изаћи на површину.

Ликовни програм 13. Антићевих дана, и ове године, обухвата већину ладица кроз које је стваралачки дух Мирослава Антића могао пролазити. Од три изложбе у три галеријска простора Културног центра Новог Сада, две су документарног карактера и теже да укажу управо на непредвидиву природу креативног процеса, на моменте када се идеје јављају, на стратегије и покушаје да се предоче другима. Трећа изложба је са сликарске полице и односи се на уобличавање идеја, које и данас надахњују сликаре, било да су директно инспирисани Антићевим писаним, односно ликовним делом, било да се случајем у свом раду налазе на истом стваралачком трагу.

Судећи по легендама о Мики, дијалог и комуникација са околином су били још једна уметничка дисциплина у којој је био вешт, али и од ње зависан. На корицама једне од својих књига пожалио се самом себи тада, а можда и нама данас: „Штогод сам их частио, а било их је око десет, сви су се разишли. А ја сам остао сам...“ Тим пре, драгоцен је сваки дијалог који кроз своје дело и данас наставља са савременим уметницима, било да су у питању писци, режисери,

музичари или сликари. Тихи дијалог два сликара, који у својој тишини желе публици да довичу исту поруку, идентично или бар слично осећање, мисао и идеју, основа је поставке у Ликовном салону КЦНС. Изложба „У дијалогу са Миком“ обухвата радове новосадске сликарке Јелене Ђурић и Мирослава Антића. Оба аутора представљају се апстрактним композицијама сликаним и исписиваним на папиру, те је, осим присуства занимљивом „разговору“ два уметника са дистанцом од четрдесетак година, ово уједно и прилика да кроз Јеленине „одговоре и питања“ сагледамо значај и актуелност Антићевог ликовног стваралаштва данас.

Изложба у Малом ликовном салону приказује прва издања књига Мирослава Антића сачувана од стране самог аутора и његове породице. На неким се налази посвета супрузи Љиљани, себи самом или обома, на неким су успомене са књижевних вечери, посвете колега „лудом песнику буразеру Мики“, као и потписи Ференца Фехера, Десанке Максимовић, Мирослава Настасијевића, Пере Зупца... Међутим, на страницама већине књига налазе се исправке појединих речи, којима песник више није био задовољан, избачене су строфе или чак руком исписане читаве нове песме преко штампаних слова претходних, у којима препознајемо стихове који ће се штампати у неким наредним издањима. Тако је 1973. године, на страницама првог издања збирке Гарави сокак, у журби записана прва скица аутобиографске песме „In memoriam“. Убрзо затим се формирала у готову песму какву данас познајемо и већ следеће године је објављена у књизи Концерт за 1001 бубањ, и од онда је копирана, штампана, цитирана и изговарана безброј пута.

Личне белешке и фотографије, које су такође изложене, не представљају, како се на први поглед чини, само непристојно завиривање у песникову интиму, познату можда само најближим пријатељима и породици, већ најпре документ о (не)ухватљивости

мисли, о тренуцима доживљаја стваралачке искре, о моменту рађања идеја, које захтевно траже да буду реализоване и о грчевитим напорима уметника да их материјализује и оствари у појавном свету кроз реч или слику. Од мноштва тих исправки и нових песама насталих на старим стиховима, наметнуо се сам и назив изложбе, као парафраза наслова чувене „Бесмртне песме“.

У Клубу „Трибина младих“, на изложби под називом „Бојена уметност обликовања мисли дахом“, позајмљеног стиха о поезији из „Мита о птици“, налазе се документи који бележе стваралачке процесе пре и током настанка неких од Антићевих филмова. Филмографија коју прилажемо броји 19 наслова (о којима смо нашли довољно информација) и обухвата телевизијске, кратке, дугометражне, документарне, игране и један анимиран филм. Осим што је за сваки писао сценарио, већину је и режирао, у неким и сам учествовао и читао своју поезију. Изложба обухвата неколико синаписа („Доручак са ђаволом“, „Валс за госпођицу Амалију“, „Свети песак“ - радног назива „Човек који није постојао“ ...), са визуелним и писаним скицама, упутствима намењеним сарадницима, сниматељима и продуцентима филмова. Највећи део изложеног материјала посвећен је филму Доручак са ђаволом за који је 1971. године добио Златну арену у Пули за најбољи сценарио.

Циљ ове изложбе није само тај да публику 13. Антићевих дана упозна са овом врстом Антићевог уметничког израза, као са још једном ладицом, са одељком у крцатом ормару његове стваралачке биографије, већ пре свега да кроз странице синаписа, кроз слике, кретања и дијалоге прикаже посвећеност и енергију коју је уметник улагао у комуникацију са појединцима, са члановима филмске екипе као посредницима и помоћницима при реализовању једне идеје, материјализовању филма, баш оног који је сам већ претходно одгледао у својој машти.

Исконно јесу себер

Идеје су хрват
држави су
Исконно јесу себер

и кад' су...
Јакне кад' су...
Исконно јесу себер

и кад' се...
и кад' се...

и кад' се...
и кад' се...

Исконно јесу себер
Исконно јесу себер

и кад' се...
и кад' се...

и кад' се...
и кад' се...

и кад' се...
и кад' се...

A on je
A on je
obako...
Novinsko izdavačko štamparsko preduzeće «Graficare»
Umetnička kolonija «Plavi Dunav» u Cortanovcima

Kop...
Urednik
Srta Mijačević

Kop...
Cobuty

Igor...
Redakcijski odbor
Boško Zeković, Stevan Tomić, Blagota Bojić
Recenzije
Pero Zubać i Miroslav Nastasijević

Miroslav Antić

GARAVI SOKAK

Kobajagi ciganske pesme
za decu

1973

In Memoriam

Постоји један невероватан гад који се зове
Мирослав Антић
Ждере мој хлеб прави моју децу носи моја
Одела
Са мојом женом леже у кревет на моје
Рођене очи
Јер зна да сам тог тренутка сигурно негде
Далеко у Лењинграду

И тај Антић што ме је упропастио и као
Писца и као човека
Дакле тај који ће на крају лећи у моју
Сопствену гробницу
Пита ме једно јутро шта вам је бога му
Човече
Изгледате ми некако болесни
А шта се извините за израз баш њега тиче
Како је мени
И докле ми је

О мени се најлепше брину они који ме
Остављају на миру
А он пере руке мојом ракијом има кључ од
Мог атељеа

Људи тај ме тера да читам књиге петља са
Мојим плавушама
Дере се у мојој кући оговара ме свашта
Лаже
Деца ми личе на њега а он носи кравату
Брије се познаје неке људе ради
Свако јутро се тушира прави се да зна све
О зен будизму
Преводи књиге чини му се да има пријатеље
Мом сину замислите свињарију моме једином
Сину купује сладолед

Био сам морнар бежао сам или одем на пример
У Париз
Покријем се ћебетом преко главе пустим бркове

А он ме и ту пронађе у некој улици Жоливе
У неком бедном хотелу
И врати кући и расплаче ме

Мати моја Меланија која не зна да је родила мене
А не њега
Више га воли више му верује и он то још како
Користи
А он је уверавам вас он је та упеглана стока којој
Ја дижем споменик

Он је та уважена животиња којој ја пишем
Биографију
Овако попљуван и сам и до крајности згађен
Што морам да му јавно позајмим очи и душу
И оно мало пара које сам једва позајмио

Кад сам ја на пример скочио са Петроварадинске
Тврђаве
Он је ускакао у ђачке читанке
Кад ме је доктор Савић лечио од алкохола
Он се правио као да има неке везе са филмом

Где год се појавим гурао ме је да га не обрукам
Пристајао је на компромисе церекао се на
Пријемима
Примао је моје награде мешао се у моје снове
Један лицемер

Један стварни лицемер
Један провинцијалац
Један који је трпео све оно што ја никада нећу
Трпети
И који сада тако фино жури да цркне уместо мене
Да би уместо мене
Свиња једна
Да би уместо мене што пре једини живео

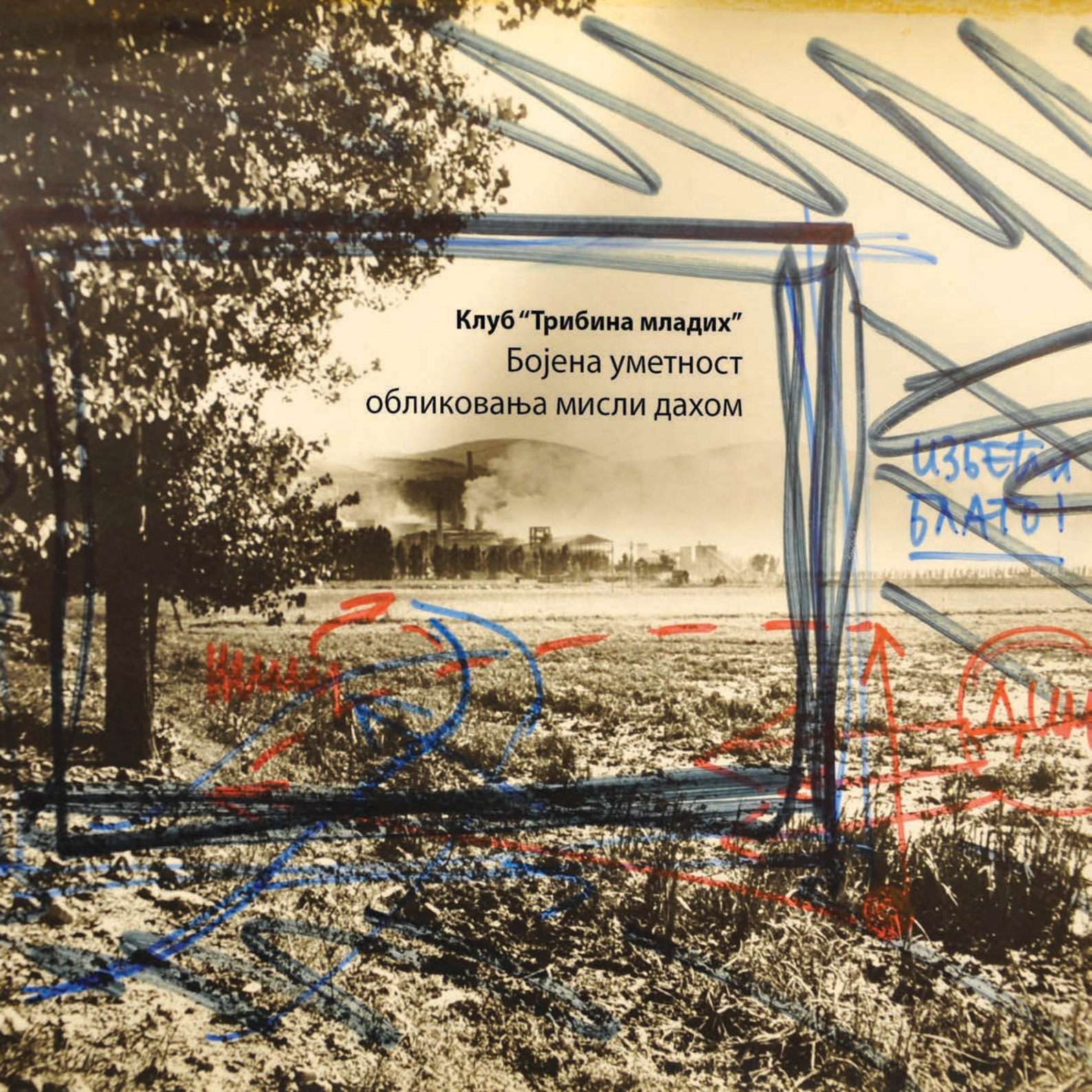
Објављено у збирци песама „Концерт за 1001 бубањ“
1974. године

Са снимања филма
„Човек од звезда“
Пеђе Бабовића у којем
Мирослав Антић
говори песму
„In memoriam“

На предходним странама:
Прва скица песме „In memoriam“
на страницама првог издања
књиге „Гарави сокак“ из 1973.

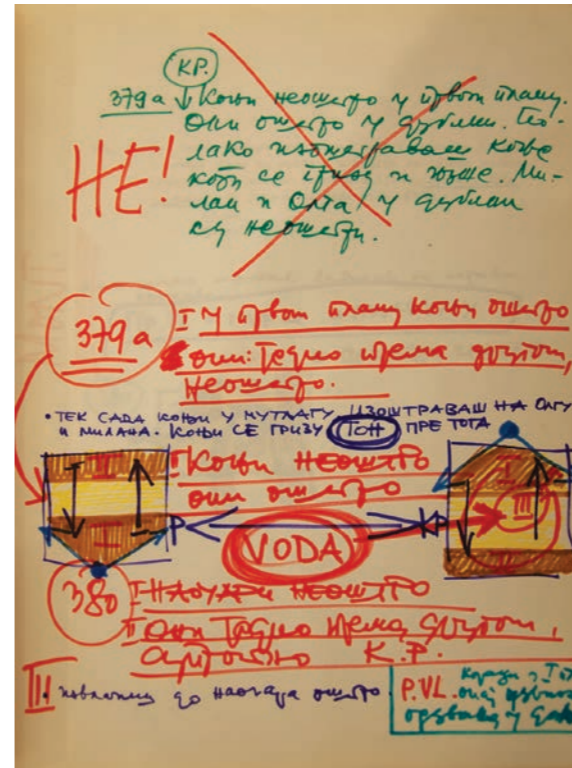
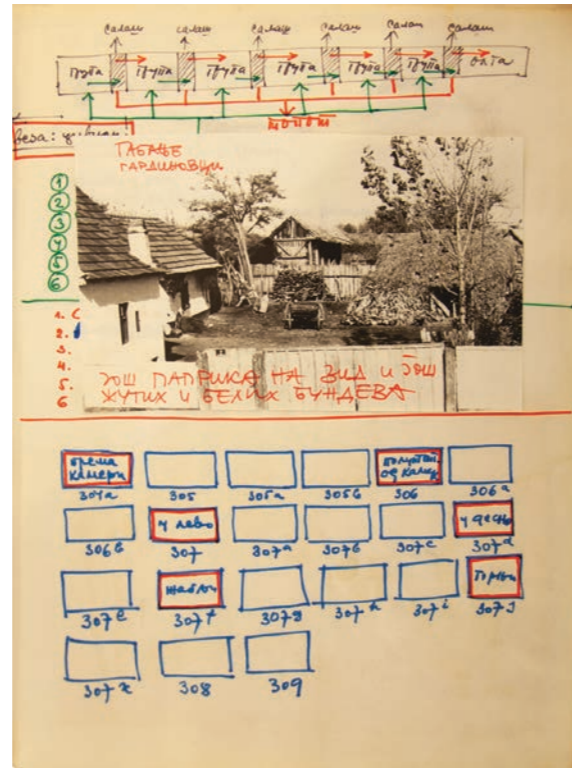
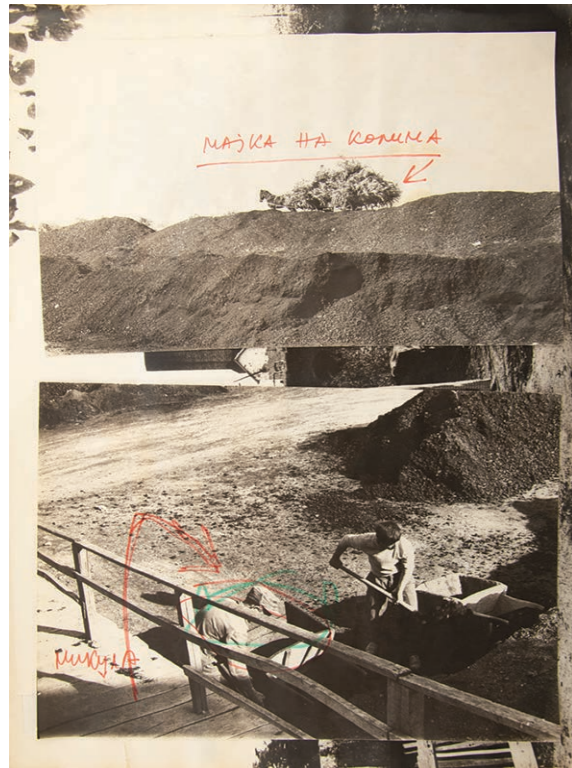

Клуб "Трибина младих"
Бојена уметност
обликовања мисли дахом

Филмографија Мирослава Антића:

1981. **ШИРОКО ЈЕ ЛИШЋЕ** (играни филм, 106 мин.), сценарио: Мирослав Антић, Петар Латиновић, Миленко Николић; режија: Петар Латиновић; сниматељ: Душан Нинков; улоге: Беким Фехмију, Мира Бањац, Јадранка Селец, Љубиша Самарџић, Зоран Радмиловић...; производња: Неопланта филм
1981. **ПОТПИС** (документарни), сценарио: Мирослав Антић; режисер и сниматељ: Добри Јаневски; производња: Неопланта филм
1981. **ФРУШКА ГОРА** (документарни), сценарио: Мирослав Антић; режисер и сниматељ: Добри Јаневски; производња: Неопланта филм
1979. **СЛУШАЈ ТИ, БЛЕСАНЕ МОЈ** (ТВ драма, 26 мин.), сценарио: Мирослав Антић; режија: Арсеније Јовановић; улога: Милош Жутић; производња: РТВ Београд
1975. **ДУНАВ СЕ УЛИВА У ТАМИШ** (документарни, 9 мин.), сценарио: Мирослав Антић; режија: Миодраг Здравковић; сниматељи: Миливоје Миловановић, Михајло Јовановић, Борислав Милановић; производња: Панфилм
1971. **ДОРУЧАК СА ЋАВОЛОМ** (играни, 87 мин.), сценарио и режија: Мирослав Антић; сниматељ: Петар Латиновић; улоге: Велимир Бата Живојиновић, Мира Ступица, Драгомир Бојанић Гидра...; производња: Неопланта филм
1969. **ЗЕМЉА** (документарни, 12 мин.), сценарио и режија: Мирослав Антић; сниматељ: Петар Латиновић; производња: Неопланта филм
1969. **ХАЈДЕ ДА САЊАМО** (документарни, 11 мин.), сценарио: Мирослав Антић; режија: Борислав Гвојић; сниматељ: Петар Латиновић; производња: Неопланта филм
1969. **UNE MARCHÉ ESCOURANTE** (документарни), сценарио и режија: Мирослав Антић; сниматељ: Петар Латиновић; производња: Неопланта филм
1969. **ВРЕМЕ ДОБРА И ВРЕМЕ ЗЛА** (документарни), сценарио: Будимир Будимац; режија: Мирослав Антић; сниматељ: Петар Латиновић; производња: Неопланта филм
1968. **СВЕТИ ПЕСАК** (играни филм, 83 мин.), сценарио и режија: Мирослав Антић; сниматељ: Петар Латиновић; улоге: Чедомир Михајловић, Желимира Жујовић, Тихомир Плескоњић, Миленко Тобџић, Миленко Шуваковић...; производња: Неопланта филм
1968. **СПОМЕНИК** (документарни, 12 мин.), сценарио и режија: Мирослав Антић; сниматељ: Бранко Иватовић; производња: Неопланта филм
1967. **СТРАШАН ЛАВ** (анимирани) сценарио и режија: Мирослав Антић по песми Душана Радовића; сниматељ: Јосип Новак; производња: Неопланта филм
1967. **ДРУГА ОБАЛА** (кратки играни, 13 мин.), сценарио и режија: Мирослав Антић; сниматељ: Петар Латиновић; улога: Чедомир Михајловић; производња: Неопланта филм
1967. **ТРОЈИЦА ИЗ СТАРОГ СОМБОРА** (документарни, 16 мин.), сценарио и режија: Мирослав Антић; сниматељ: Петар Латиновић; производња: Неопланта филм
1967. **ВАЛС ЗА ГОСПОЋИЦУ АМАЛИЈУ** (документарни), сценарио и режија: Мирослав Антић; сниматељ: Јосип Новак; производња: Неопланта филм
1966. **ВЕЛИКА ИЗЛОЖБА** (документарни, филм о уметности, 11 мин.), сценарио: Мирослав Антић, Имре Девић, Стеван Станић; режија: Бранко Милошевић; сниматељ: Петар Латиновић, Славуј Хаџић; производња: Покрајински уред за информације АП Војводине
1963. **НОВЕ РЕКЕ** (документарни, 13 мин.), сценарио: Мирослав Антић; режија: Бранко Милошевић; сниматељ: Славуј Хаџић; производња: Ловћен филм
1957. **АТОМСКА БАЈКА** (играни филм, 45 мин.), сценарио: Мирослав Антић, Никола Радошевић; режија: Никола Радошевић; главне улоге: Оливера Марковић, Раде Марковић, Миливоје Томић, Миливоје Живановић; производња: Славија филм

Напомена: Ова филмографија Мирослава Антића урађена је на основу података из књиге „Доручак са ђаволом: филмови, сценарио, дијалог, спикерски текст“ (Прометеј, 1998), као и података са интернет страница IMDb.com и neoplantafilm.blogspot.com.

На овој и наредној страни:
Неке од страница из синаопсиса
за филм „Доручак са ђаволом“

КУЛТУРНИ ЦЕНТАР НОВОГ САДА
МАЛИ ЛИКОВНИ САЛОН • МАРТ 2020
Бул. Михајла Пупина 9 • +381 21 525 120
www.kcns.org.rs • mls@kcns.org.rs

Главни и одговорни уредник: Бојан Панаотовић
Уредница изложби: Маја Ердџанин
Графичко бликовање: Теодора Ковачевић
Штампа: Сајнос • Тираж 100 примерака

 vojvodanskabanka
otp group

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотеке Матице српске, Нови Сад

73/76(497.11)*2020*(083.97)

АНТИЋЕВИ дани (13 ; Нови Сад ; 2020)

Антићеве дани 2020 : ликовни програм : Мали ликовни салон, Ликовни салон, Клуб "Трибина младих", 11-13. 3. 2020. / [текст Сава Степанов]. - Нови Сад : Културни центар Новог Сада, 2020 (Нови Сад : Сајнос). - [32] стр. : илустр. ; 21 cm

Тираж 100.

ISBN 978-86-7931-789-6

а) Антићеве дани (13 ; Нови Сад ; 2020) – Програми

COBISS.SR-ID 333204999